

בעניין:

- העותרים:**
1. ארגון העיתונאים והעיתונאיות בישראל
 2. ועד עיתונאי הארץ/זה מרקר
ע"י ב"כ עו"ד גלעד זבידה ואח'
 3. הוצאת עיתון הארץ בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד זאב ליאונד ואח'

- נ ג ד -

המבקשת

- המשיבים:**
1. שר התקשורת
 2. ממשלת ישראל

ע"י ב"כ עוה"ד אילן בומבך ואח'

ממשרד עו"ד אילן בומבך ושות'
רח' ויצמן 2 (מגדל אמות השקעות, קומה 14), תל-אביב-יפו
מס' טל': 03-6932090; מס' פקס': 03-6932091
כתובת דוא"ל: ilan@bombachlaw.co.il

3. משרד התקשורת
4. היועצת המשפטית לממשלה
5. הוצאת עיתון הארץ

ע"י פרקליטות המדינה, מחלקת בג"צים
דוא"ל: H CJ-dep@justice.gov.il

וכן -

המבקשת

1. ממשלת ישראל
15. שר התקשורת

ע"י ב"כ עוה"ד אילן בומבך ואח'

ממשרד עו"ד אילן בומבך ושות'
רח' ויצמן 2 (מגדל אמות השקעות, קומה 14), תל-אביב-יפו
מס' טל': 03-6932090; מס' פקס': 03-6932091
כתובת דוא"ל: ilan@bombachlaw.co.il

2. משרד הפנים
3. משרד התקשורת
4. משרד המשפטים
5. משרד החוץ
6. משרד האוצר
7. משרד החינוך
8. משרד התפוצות והמאבק באנטישמיות
9. משרד העבודה
10. המשרד לביטחון לאומי

11. משרד המדע
12. משרד התרבות והספורט
13. משרד הביטחון
14. לשכת הפרסום הממשלתית

ע"י פרקליטות המדינה, מחלקת בג"צים
דוא"ל: guyv@justice.gov.il

בקשה להתיר הגשת שתי אסמכתאות נוספות

בית המשפט הנכבד מתבקש להתיר למבקשת להגיש שתי אסמכתאות, אשר לא היו קיימות במועד הטיעון בפניו, אלא נוצרו רק שלשום.

שתי האסמכתאות תומכות בטיעון המבקשת, לפיו ההחלטה ההצהרתית נושא העתירה הייתה מוצדקת ועודנה מוצדקת, מאחר שחובת הנאמנות של המבקשת אוסרת עליה לממן בכספי ציבור פעילותו של גוף (לרבות גוף תקשורת) המוציא את דיבת המדינה וחיילי צה"ל, ומכל מקום - אינה מתירה לכפות עליה לממנו.

האסמכתא הראשונה שהגשתה מתבקשת היא מאמר המערכת של עיתון "הארץ" מיום 14.9.26, שכותרתו "נזק לא אגבי" ועניינו - הסרט "נזק אגבי", המייחס לחיילי צה"ל ולמדינת ישראל ביצועם של פשעי מלחמה. באופן עקיב עם קו המערכת והפרסומים בעיתון, מאמר המערכת מהלל את יוצרי הסרט, וכולל אמירות שלא ניתן לייחס להן תכלית אחרת זולת השחרת פני מדינת ישראל בעולם בכלל, ופני חיילי צה"ל הפועלים בשמה, בפרט.

האסמכתא השנייה שהגשתה מתבקשת קשורה לכך - תגובת דובר צה"ל, כפי שפורסמה בתקשורת הזרה, המתייחסת לפרסומים על תוכנו של אותו סרט. אסמכתא זו מאירה את דברי הגיבוי של הרמטכ"ל לחיילי צה"ל, כנגד עלילת הדם המובאת באותו מאמר מערכת.

המבקשת פנתה אתמול (15.9.26) לב"כ הצדדים, לקבל את עמדתם ביחס לבקשה.

ב"כ העותרים 1 ו-2, עוה"ד בשה, מסר כי:

"העותרים, ארגון העיתונאים והעיתונאיות בישראל ו-ועד עיתונאי הארץ דה מרקו, מתנגדים לבקשה.

שתי האסמכתאות, לשון הבקשה, שאותן מבקשים המשיבים לצרף הן טור דעה שפורסם בעיתון "הארץ" ביום 14.9.2026, זמן רב לאחר קבלת החלטת הממשלה מושא העתירות, לאחר הגשת העתירות, ואף חודשים לאחר הדיון בהן, ובשלב בו ממתנינים הצדדים לפסק דין.

ממילא, ברי כי פרסום מאוחר זה לא עמד בפני הממשלה בעת שקיבלה את ההחלטה מושא העתירות, לא היווה חלק מן התשתית העובדתית שעמדה בבסיסה ולא יכול היה לשמש שיקול בקבלתה.

הניסיון הפסול לצרפו עתה אינו אלא ניסיון להוסיף בדיעבד טעמים ותשתית להחלטה המינהלית העומדת לביקורת שיפוטית.

יתרה מכך, דומה כי דווקא הבקשה לצירוף טור הדעה ממחישה את הדופי של המשיבים. לשיטת המשיבים, כך נראה, פרסום של טור דעה בעיתון, אשר תוכנו אינו לרוח הממשלה, עשוי לשמש הצדקה לחרם כלכלי על כלי תקשורת.

מעבר לאמור, קבלת הבקשה עלולה אף להוביל את ההליך בפני בית המשפט הנכבד למחוזות שאין להם סוף. ככל שכל פרסום חדש בעיתון, במהלך התקופה שבה העתירות תלויות ועומדות, יוכל להיות מוגש לבית המשפט כדי לתמוך בדיעבד בהחלטת הממשלה, יהפוך ההליך מביקורת שיפוטית על החלטה מינהלית שהתקבלה במועד מסוים ועל יסוד תשתית מסוימת, לבחינה מתמשכת של תכני העיתון.

לאור איכות הטיעונים המשפטיים, מוטב היה שבקשה זו תידחה על הסף."

ב"כ העותרת 3, עוה"ד דור ליאונד, מסר כי:

העותרת, הוצאת עתון הארץ בע"מ, מתנגדת לבקשה מהטעמים הבאים:

1. הבקשה הוגשה לאחר שהדיון בעתירות התקיים, בשלב שבו ההליכים ממתינים להכרעת בית המשפט הנכבד.
2. האסמכתאות המבוקשות אינן רלוונטיות כלל להכרעה בעתירות. השאלה הטעונה הכרעה היא חוקיות החלטת הממשלה מיום 24.11.2024 והנחיות משרדי הממשלה, אשר הורו, הלכה למעשה, על הפסקת פרסומים וביטול מנויים לעיתוני ואתרי העותרת. תקינותן של החלטות מינהליות אלה נבחנת לפי התשתית העובדתית, השיקולים וההליך שעמדו בפני מקבלי ההחלטות בעת קבלתן, ולא לפי פרסומים או אירועים שנולדו קרוב לשנתיים לאחר מכן (אפילו היה בהם לגופם כדי לתמוך בהחלטת הממשלה, ואין זה המצב בענייננו).
3. היועצת המשפטית לממשלה עמדה על הפגמים המהותיים שנפלו בהנחיות משרדי הממשלה, לרבות היעדר תשתית עובדתית ומקצועית, היעדר היועצות עם גורמי המקצוע, היעדר שימוע, והפעלת שיקולים זרים למהות ההתקשרויות הממשלתיות.
4. אין מקום להפוך את ההליך לויכוח פולמוסי בעניינם של מאמרי דעה או כתבות עיתונאיות. העתירה אינה עוסקת בשאלה אם ביקורת עיתונאית מסוימת נוחה לממשלה, אם לאו. עניינה של העתירה בשאלה אם הממשלה רשאית להשתמש בכוחה הכלכלי ובכספי הציבור כדי להפסיק התקשרויות עם גוף תקשורת בשל קו מערכתי ביקורתי.
5. למעשה, הבקשה הנוכחית מדגימה בעצמה את הפסול שביסוד ההחלטות מושא העתירות. המבקשת מנסה להיבנות ממאמר בעיתון כראיה לכך שהחרם על העותרת היה מוצדק כביכול. בכך היא מאמצת שוב את התפיסה שלפיה ניתן להעניש כלי תקשורת באמצעים כלכליים בשל תוכן ביקורתי שאינו מקובל על הדרג הפוליטי.
6. תפיסה זו אינה חדשה. כבר בנובמבר 2023, כשנה לפני נאומו של מר עמוס שוקן אשר שימש אמתלה מוצהרת למהלך החרם נגד העותרת, קידם שר התקשורת הצעת מחליטים להפסקת פרסומים ומנויים של עיתון "הארץ", בטענה ל"תעמולה תבוסתנית". במקביל, ביקש השר לקדם טיוטת תקנות שעת חירום בעניין "מניעת תעמולה תבוסתנית והמרדה",

שנועדה להקנות לדרג הפוליטי סמכויות חריגות להתערב בפעילותם של גופי תקשורת על בסיס תוכן פרסומיהם (ראו סעיפים 28-33 לעתירה וסעיפים 23-24 לעיקרי הטיעון של העותרת). משלא צלח הניסיון לקדם הסדרה מפורשת זו של מיסוד היתר לדרג הפוליטי להשפיע על תכני תקשורת, נוכח התנגדות הייעוץ המשפטי לממשלה שהתריע גם על "ההשלכות המשטריות" הנובעות מעצם קידומן של הצעות שר התקשורת, קודמה בהמשך אותה תכלית, הלכה למעשה, באמצעות מנוף כלכלי של הפסקת פרסומים וביטול מנויים לעיתוני ואתרי העותרת.

7. "האסמכתאות" המאוחרות, ובכללן מאמר דעה שקורא לציבור בישראל לנהל דיון פנימי בנוגע למדיניות הפעלת הכוח במלחמה בעזה, אינן תומכות בעמדת המבקשת. אם בכלל, הן מחזקות את טענת העותרת כי החרם לא נבע משיקולים מקצועיים הנוגעים להתקשרויות, למכרז, לצורכי פרסום או לצורכי מנויים, אלא מרצון להפעיל כוח שלטוני נגד עיתון, בשל תוכן פרסומיו.

8. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את הבקשה. "

אילן בומבך עו"ד

משרד עורכי הדין אילן בומבך ושות'
ב"כ המבקשת